Pelikán

Novosadský občasník

XIII. ročník 1. číslo Júl 2016

Milí priatelia,

dovoľte mi, aby som Vás prostredníctvom tohto článku informovala o dianí v našej obci.

Dňa 5. júla 2016 sme privítali tanečný súbor LTD Sukhishvilebi z Gruzínska, ktorý pricestoval na Slovensko v rámci podujatia Akademická Nitra. Na základe dobrých vzťahov s organizačným tímom tohto podujatia sa nám podarilo zabezpečiť bezplatné vystúpenie tohto súboru u nás. Jedinou požiadavkou bolo, aby sme im vedeli ponúknuť večeru, ktorú nám sponzorsky poskytol Penzión Hoffer, za čo mu patrí naše veľké poďakovanie. Vďaka takto nadstavenej organizácii, podujatie na vysokej úrovni nezaťažilo obecný rozpočet. Tiež by som sa rada poďakovala všetkým, ktorí sa tohto kultúrneho podujatia zúčastnili. Na tomto mieste sa chcem zamyslieť nad našou účasťou na kultúrnych podujatiach. Priznám sa, že sme pred samotným podujatím boli vo veľkom strese, či bude dostatočná účasť návštevníkov a či si neurobíme medzinárodnú hanbu. Kladiem si otázku, či je v poriadku, že sa nedostatočnej účasti boja organizátori kultúrneho vystúpenia, ktoré je prezentované na druhý deň v Divadle Andreja Bagara ako galavečer na vstupenky. Tiež sa pýtam, aký druh kultúrnych podujatí by nás teda vedel pobaviť? Preto ešte raz ďakujem všetkým, ktorí nás podporili svojou účasťou, verím, že neoľutovali. Veľmi príjemným prekvapením bola aj pomoc po skončení podujatia od Vás divákov pri úprave parku do pôvodného stavu. Ešte raz ďakujeme všetkým zúčastneným.

Na základe podnetu poslanca Jozefa Štefanku a následnej vytrvalosti a aktivite pri hľadaní sponzorov zo strany všetkých poslancov sme sa spoločne rozhodli zorganizovať podujatie „Novosadská brázda“ s predpokladaným termínom uskutočnenia 17. septembra 2016. Cieľovou skupinou podujatia sú nadšenci, ktorí nestratili vzťah k pôde a chcú predviesť zručnosť orby na doma vyrobených malotraktoroch. Sprievodnými akciami chceme osloviť aj širokú verejnosť. Budeme radi, ak nás podporíte účasťou, prípadne aj aktivitou pri samotnom organizovaní tohto jedinečného podujatia.

Letnú slávnosť sme sa tento rok rozhodli spestriť o nafukovacie atrakcie, ako aj možnosť získania prezentačných materiálov o obci. Takéto spestrenie nám umožnilo získanie dotácie z Nitrianskeho samosprávneho kraja.

V predchádzajúcich vydaniach nášho občasníka som Vás informovala o zrealizovanom inžinierskogeologickom prieskume v okolí budovy obecného úradu, ktorého závery boli podkladom pre vypracovanie projektovej dokumentácie na rekonštrukciu tejto budovy. V marci 2016 sme podali žiadosť o nenávratný finančný príspevok na túto investičnú akciu a očakávame výsledky zasadnutia vyhodnocujúcej komisie.

Ďalšie možnosti podať žiadosť o nenávratný finančný príspevok sú z Integrovaného regionálneho operačného programu. Obecné zastupiteľstvo svojim uznesením odobrilo podanie žiadostí na investičné projekty rozšírenia kapacít materskej školy a dobudovanie vodovodu pre časti Kotrbál a Ceroviny. Z dôvodu administratívnych chýb vo výzve, ktoré Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky musí odstrániť, boli výzvy zrušené. Po ich opätovnom vyhlásení sa budeme uchádzať o tieto prostriedky.

V tomto roku je údržba obecných plôch a budov náročnejšia ako po iné roky z personálnych dôvodov. Je preto na mieste poďakovať poslancom aj občanom, ktorí sa ujali iniciatívy a skosili mnohé obecné plochy, hoci nešlo o plochy pred ich domami, dokonca neboli ani len v blízkosti ich nehnuteľností. Verím, že táto iniciatíva bude inšpiráciou pre nás ostatných k zveľaďovaniu našej obce. Na stránke Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny sme zverejnili požiadavku na obsadenie miesta údržbára v obci na dlhodobé zastupovanie. Využívam aj tento priestor na oslovenie tých uchádzačov, pre ktorých je táto ponuka zaujímavá, aby nás kontaktovali.

Na záver mi už len dovoľte zaželať nám všetkým príjemné leto. Verím, že Vám ho spestria aj naše kultúrne podujatia.

Silvia Halvoníková
starostka obce

Spoznávanie Moravy

Júnový výlet v našej obci už býva každoročným zvykom. Tento rok sme ho naplánovali hneď dvojdňový. Za cieľ cesty sme si stanovili spoznať niekoľko kultúrnych pamiatok severnej Moravy.

Prvou zastávkou bol zámok Raduň. V príjemnom prostredí jazier a veľkého parku sa jeho veža týčila už v diaľke. Viac ako hodinová prehliadka doplnená výkladom bola veľmi pútavá. Naskytol sa nám pohľad atraktívne zariadených spoločenských i súkromných izieb, mapujúcich premeny životného rytmu aristokratickej rodiny a služobného personálu v prostredí vidieckej rezidencie od začiatku 19. až do polovice 20. storočia. Súčasťou prehliadky bola historická expozícia v sýpke a zámocká oranžéria plná citrusových drevín, vavrínových a palmových stromov, tiež mnohých domácich i cudzokrajných plodín.

Druhý, o niečo rozľahlejší zámocký areál, nás čakal v Hradci nad Moravicí. V hlavnom okruhu prehliadky sme videli spoločenské salóny a interiéry kniežacieho bytu. Fascinujúca bola knižnica obsahujúca niekoľko tisíc kníh vo svetových jazykoch. Po prehliadke sme si oddýchli v druhom najväčšom parku na území Moravy a Sliezska a s novými informáciami a zážitkami sme sa vybrali do Ostravy, kde sme sa ubytovali.

V nedeľu ráno sme vyrazili južnejšie do mestečka Kopřivnice, kde nás už čakal sprievodca Technického múzea Tatra. Previedol nás zbierkou viac ako šesťdesiatich osobných a nákladných automobilov zo všetkých etáp výroby, expozíciu dopĺňali podvozky, motory, modely, návrhy, trofeje, dobové fotografie a rôzne rarity.

V obedných hodinách sme sa presunuli do Štramberku, krásneho historického mesta. Po niekoľkominútovom výstupe do kopca sme prišli až k Štramberskej Trúbe, z ktorej bol výhľad po celom okolí. Výlet sme ukončili individuálnou prechádzkou mestečkom, nákupom suvenírov, či posedením si v dobrej kaviarničke.

redakcia

Občasník – vydáva Obec Nové Sady, IČO: 00308340. Pripravili: Emília Krčmárová, Eva Marečková, Peter Náhlik, Zuzana Krčmárová. Grafická úprava: Adverti, s.r.o. - Mgr. Patrik Mareček. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad, 951 24 Nové Sady 177. Tel.: 037/7894863, e-mail: obecnyurad@novesady.sk, internetový portál: www.novesady.sk, Evidenčné číslo: EV 3740/09, ISSN 1339-1739, Tlač: Tlačiareň ForPress Nitra.

ČÍTANIE NA POKRAČOVANIE

NOVOSADSKÉ ČRIEPKY HISTÓRIE OD ROKU 1930

Osveta. O osvetu stará sa osvetová komisia. Jej predsedom je Ladislav Záthurecky, tajomníkom František Lübke. Priemerne tri razy hrávajú sa divadlá ročne. Prednášky sa poriadajú zväčša len pri sviatočných chvíľach (Deň slobody a pod.). Očakáva sa, že po založení Katolíckeho kruhu sa rozhýbe viac organizačný život. S radosťou možno konštatovať, že roľnícky ľud rád číta. Dnes nie sú tie pomery, ako pred vojnou. Dnes aj roľník si odoberá noviny, je informovaný, čo sa deje vo svete, je zriadená aj obecná knižnica. Podľa politického presvedčenia načim uviesť dve strany: Republikánsku stranu zemedelského a maloroľníckeho ľudu a Hlinkovu slovenskú ľudovú stranu. Evanjelíci sú republikáni, katolíci hlinkovci. R. 1933 bol založený v obci športový klub ŠK Ašakerť. Pozostáva z Ašakerti, Čabu a Sily. Má aj svoje stanovy. Predsedom je František Lübke , organista – učiteľ, účtovníkom Ignác Môcik, učiteľ v Čabe, kasírom Ján Fábry, kováč.

Rok 1934. Šťastná bola žatva tohoto leta. A úroda dosť hojná. Nuž, svedčilo sa sláviť poďakovať Hospodinovi za dobrú skludzeň. A preto poriadala naša obec, Osvetový sbor, za spolupráce republikánskej strany zemedeľského a maloroľníckeho ľudu dožinkovú slávnosť.

Jedného augustového nedeľného odpoludnia oživla celá dedina. Čulý ruch po uliciach bol vlastne od samého rána. Prichádzali návštevníci z okolitých i ďalších dedín, ľudia na vozoch, bycyklisti, ba aj sedliacka jazda až kdesi z Moravy.

Slávnosti sa začaly sprievodom cez dedinu. Ponajprv musíme poznamenať, že divákov bolo úžasne mnoho. Celá dedina bola vonku a zúčastnila sa dožiniek. A mali sa aj na čo dívať. Veď sprievod, ktorý tiahol dedinou, bol ozaj nevídaný.

Popredu pozvolna išli bicyklisti. Bolo ich asi päťdesiat. Ich kolá boly ozdobené pestrými stuhami. Za nimi klusala sedliacka jazda: osemnásť párov čierno a červenohrivých koní. Jazdci boli bujarí a ich červeno-modrá nezvyčajná uniforma bola veľmi obdivovaná. Za sedliackou jazdou výskali a spievali mládenci a devy, vezuci sa na svadobných vozoch, za nimi skvel sa najviac okrášlený dožinkový vôz. Rozhodne toto bola najpôvabnejšia časť sprievodu. Jaké to bolo len pekné, keď stepilí šuhaji a peknolíce devy jasavo vyspevovali veselé i melancholické slovenské piesne, zakiaľ vietor pohrával si s ich ozdobami, stuhami a vencami a slnce, hrejivé žatvové slnce len dodávalo viac peknoty a zlatistého kúzla tejto jedinečnej slovenskej zachovalosti: malebným čipkovým a vyšívaným krojom. Za touto spievajúcou mladou kráčalo obecné zastupiteľstvo na čele s p. notárom a p. starostom obce a za nimi v hustých radoch tlačilo sa obecenstvo.

Skutočná slávnosť dožinková sa odbývala na námestí pred Zedníkom.

Ponajpv tá šumná mládež zaspievala niekoľko írečite slovenských stohujúcich pesničiek, ktoré nacvičil p. správca rím.-kat. ľudovej školy František Lübke ako aj slovenskú svadbu, ktorá svojím pôvabom a vernosťou podania bola azda najkrajším aktom slávnosti. Jednu scénu z Jánošíka s veľkým aplauzom predniesla mládež z Ujlačku. Nacvičila tamojšia učiteľka p. Elena Lišková. Nasledovalo dojímavé odovzdanie venca hospodárovi. Príslušné citné veršíky a recitácie boly dokladom starodávnych obyčajov, keď vždy ukončená žatva bola oslavovaná umelecky pôsobivými dožinkami. Tento milý akt nacvičil p. Ignác Môcik, učiteľ v Čabe. Nato poslanec Teplánsky rečnil o vývoji hospodárskeho života slovenského a o prítomných hospodárskych pomeroch na Slovensku. Jeho reč bola počúvaná s veľkou pozornosťou, lebo slová rečníka, ktorý je vlastne tiež roľník, boly blízke pracujúcemu ľudu a niesly sa k srdcu. Po reči bola ešte česká besiedka, ktorá si tiež získala nemalého obdivu. Slávnosť sa zakončila zaspievaním štátnej hymny.

Dožinkové slávnosti boly ozaj pekné a vydarily sa výtečne. Skutočne toľko nadšenia a jasotu Ašakerť azda ani nikdy nevidela. Každý hrde rozprával len o dožinkových slávnostiach. A nie je ani čudo. Veď dožinky, a najmä naše slovenské dožinky majú svoje zvláštne lákavé kúzlo, voňajúce arómou starých obyčajov. Dožinky – toť symbol všeľudskej lásky, veď pri nich všetci roľníci svorne oslavujú Stvoriteľa za šťastnú úrodu. Dožinky – symbol malebnosti a príťažlivosti slovenského vidieckeho sveta. Veď, koľkože bolo v tom krásy, keď mládež vyspevovala zachovalé najkrajšie slovenské pesničky, oblečená súc do svojrázneho pestrofarebného kroja! Kto by sa nebol s úľubou popozeral na mohutnú „Jánošíkovu družinu“, krepčiacu odzemok?

Dožinky tohoročné dodaly mnoho nadšenia nášmu ľudu a novej vôle pracovať. Preto bolo by želateľné, aby ani v budúcnosti nebola zanedbávaná táto starodávna milá obyčaj – dožinková slávnosť.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Ašakerť. Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

HISTÓRIA OBCE SILA OD ROKU 1930

Spôsob obrábania pôdy. V spôsobe obrábania pôdy nastal v poslednom čase značný pokrok. Je tomu hlavne pri príprave pôdy – pri oraní. Starý pluh s dreveným rámom a kolieskami vytisnutý bol až na ojedinelé prípady lepšie stavaným pluhom železným. Ešte snáď patrnejší je tento krok ku predu pri osievaní pôdy. Siatie rukou je dnes zriedkavosťou, seje sa len strojom. Siaci stroj patrí teraz medzi najrozšírenejšie hospodárske stroje. Kosenie trávy, ďateliny, obilia deje sa ručne, kosací stroj nemá v dedine nikto. Kosami pokosené obilie sa hrsťuje a viaže do snopov. Dve-tri hrste dávajú jeden snop. Viazanie robí sa povrieslami z ražnej slamy. Naviazané snopy skladajú sa o krížov po 22 až 26 snopov podľa zvyku. Len, čo je žatva zakončená, sváža sa obilie do humien alebo na pozemky, kde je vymlátené. Obilie skladá sa do kôp zvaných kobyliny. Mlátenie robí sa strojom mláťačkou, len raž na povriesla mláti sa cepami. Dodávanie potrebných živín pôde deje sa hnojením. Mimo maštaľného hnoja, ktorým sa role považujú zpravidla každý tretí rok doplňujú sa pôde chýbajúce látky čiastočne tiež umelými hnojivami. Najviac Sú používané superfosfát, dusíkaté vápno a draseľná soľ. Dobytok sa chová zväčša pre úžitok. Ťažnými zvieratmi sú kone, voly poťažne kravy. Ošípané chovajú jak na odpredaj tak i pre domácu spotrebu taktiež i hydina sa za tým istým účeľom pestuje Kozy nahradzujú chudobnejším ľuďom kravy. Včely pestujú sa dosiaľ len zriedkavo, hoci pastvy by tu maly nadostač.

Živeľné pohromy. 13. apríla 1931 zastihla našu obec veľká pohroma. Takmer jedna tretina stodôl ľahla popolom. Požiar vznikol asi 1 hodine odpoludnia pod číslom domu 11 Klementa Vanku. Ako prvé padly za obeť požiaru chlievy Šimona Blažoviča, na to chytila sa strecha súsedného domu Štefana Fačkovca. Silným vetrom bol požiar prenesený i na protejšiu stranu, kde vyhorely stodoly: Františka Butke, Michala Páleníka, Jána Osuského, Jakuba Záhoru, Františka Hurtu, Karola Brunegrafa, Štefana Pinkavu, Ondrejovi Fačkovcovi, Izidorovi Čapkovičovi, Michalovi Fačkovcovi a Jánovi Čápkovičovi. Jako príčina vzniku požiaru udáva sa neopatrnosť manželky Šimona Blažoviča pri vysypavaní nevyhasnutého uhlia po pečené chleba. Všetky škody boly kryté poistením.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Sila.
Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

Beseda v knižnici

„Marec – mesiac knihy.“ V novosadskej knižnici sa uskutočnila beseda s manželmi Hlôškovými, kde prezentovali ich spoločnú knihu Recepty nitrianskych starých mám.

V príjemnom prostredí kníh Anzelma Hlôšková, skúsená pestovateľka, bylinkárka, hubárka, ale aj znalkyňa a zberateľka kameňov a minerálov, predstavila knihu receptov a porozprávala o ich výbere do knihy s dôrazom na navrátenie sa k starým, už takmer zabudnutým receptom v Nitre a okolí. Kniha obsahuje vlastné recepty autorky, recepty, ktoré objavila v kuchárskych knihách a písankách mamy či starej mamy. V publikácii sú tiež recepty na lekváry, sirupy, liehoviny, zaujímavý je napríklad recept na mentolovú pálenku. Recepty jedál v knihe dopĺňajú rôzne rady a návody, veľký prehľad korenín, recepty na bylinkové čaje a ľudové liečivá, ktoré Anzelma Hlôšková sama vyrába. Sú tu tiež zvyky a obyčaje regiónu. Manžel autorky nafotil viac ako stodvadsať fotografií jedál, ktoré pripravila jeho manželka, ale tiež fotografie sezónnej zeleniny, ovocia aj bylinek z ich vlastnej záhradky.

Autorka rada odpovedala na všetky zvedavé otázky, poskytla vzácne rady a tipy. Dobrá nálada a atmosféra sa niesla v knižnici celým popoludním.

redakcia

Nečakaná návšteva

Krásne júnové ráno, na prvý pohľad sa zdalo ako každé iné. Až kým na obecný úrad nezavítal nečakaný hosť.

Pánko s batohom na chrbte sa nám predstavil ako bývalý športovec, ktorý si plní svoj detský sen. V roku 2010 išiel do dôchodku a rozhodol sa, že začne spoznávať krásy Slovenska, a to dokonca na bicykli. Dôchodca Ladislav Holub z dedinky Poša v okrese Vranov nad Topľou, si stanovil cieľ navštíviť každú jednu obec a mesto, ale aj okresné úrady, sídla vyšších územných celkov, informačné strediská, kaštiele, hrady a iné pamätihodnosti do ôsmych rokov. Vyzerá to ale tak, že to stihne skôr, precestovaných má viac ako 2500 miest a dedín a ostáva mu menej ako 400 obcí. Zaujalo nás, ako to zvláda finančne a kde prespáva. Svoje cesty financuje prevažne z dôchodku a po návratoch domov si zarába ako brigádnik. A kde počas ciest prespáva? Ako príde, niekedy je na autobusovej zastávke, niekedy mu ponúknu strechu nad hlavou starostovia a domáci.

Z každého mesta a obce, ktoré navštívi, si nosí domov suveníry, odtlačok obecnej pečiatky, pohľadnice, magnetky, niekde mu podarujú publikáciu o obci. Ako povedal, má už toho veľa a po skončení púte rozmýšľa nad zriadením múzea vo svojom dome. Z putovania Slovenskom si robí fotodokumentáciu. Zážitkov má obrovské množstvo a o svojich cestách chce vydať aj knihu.

Tešíme sa, že sme mohli rozšíriť zbierku Ladislava Holuba pohľadnicou našej obce a prajeme mu veľa šťastných kilometrov a dobrých ľudí na cestách.

redakcia

Stretávka spolužiakov

30. jún 1966 bol deň, kedy sa brány základnej školy pre šesťdesiatštyri deviatakov zatvorili. Rozišli sa do škôl po celom Slovensku a niektorí aj do Čiech.

Našlo sa zopár jednotlivcov, ktorí túžili stretnúť sa, vidieť a porozprávať. Trvalo niekoľko mesiacov, kým získali kontakty a dohodli si termín stretnutia. Týmto dňom bol 4. jún 2016, kedy sa pred obecným úradom v Nových Sadoch stretli a zoznamovali. Spoločne sa presunuli do budovy základnej školy, kde si pozreli prezentáciu, pripomenuli si mladosť a učiteľov, ktorí ich učili, žiaľ, už nie sú medzi nami. Po prehliadke vynovenej budovy si prezreli kaštieľ, do ktorého chodili na vyučovacie hodiny. Spomienky a životné úspechy si vymieňali pri posedení na obecnom úrade.

K prítomným spolužiakom sa prihovoril Ján Roháč, vyjadril potešenie z početnej účasti a vyzval ich v krátkosti porozprávať o sebe a svojich rodinách. Rozhovory, spomienky na mladosť, učiteľov a zážitky zo školských lavíc trvali do neskorých nočných hodín. Všetci boli spokojní, páčilo sa im a pri ďakovaní organizátorom odkázali, že sa môžu stretnúť aj o rok. Stretávky sa zúčastnilo tridsaťštyri spolužiakov, deviati spomínali a dívali sa z neba.

Miloš Mažár a Gabriela Ručkayová, r. Bošanská
organizátori stretávky

Poďme sa hrať so žabiakom

Pri príležitosti Dňa detí vyrástla na futbalovom ihrisku veľká nafukovacia ZOO šmýkala, bazén s lodičkami, bufety plné hračiek a sladkostí a súťažné stanovištia pre deti.

Popoludnie otvoril a deti privítal žabiak Žblnko. Aj tento rok mali deti možnosť zbierať bodíky na jednotlivých disciplínach a následne ich vymeniť za hračky a sladkosti v bufetoch. Plánovanú ukážku zásahu hasičov Dobrovoľného hasičského zboru z Malého Zálužia a Ivanky pri Nitre, nám urýchlilo počasie. Plamene stihli uhasiť skôr než dážď, ktorý priniesla nečakaná búrka. Po krátkej daždivej prestávke deti nabrali nové sily a mohlo sa v súťažení pokračovať. Niektorí odvážlivci si vyskúšali hasiacu techniku za prítomnosti dobrovoľných hasičov, položili im zvedavé otázky a na pamiatku si spravili fotografiu pri hasičskom aute.

Milým prekvapením pre deti bolo okrem nových atrakcií a hasičov maľovanie na tvár a dievčatá si mali možnosť nechať vyčariť z vláskov nápadité účesy.

Lístky do tomboly o hračky si deti zaslúžili za modrú alebo zelenú farbu na oblečení a najviac lístkov dostal každý, kto prišiel so žabou či už na oblečení, plyšovou alebo so živou.

Po náročnom a ubehanom dni si deti pochutnali na občerstvení a mrazenej maškrte.

Symbolom tohtoročného Dňa detí bol žabiak a voda, a to doslova. Bazény, požiarnici, žabiak Žblnko a aby toho pre istotu nebolo málo, aj strašidelná búrka, ktorá nám dopriala vody nad mieru. Ale ako správni športovci a „súťažívci" sme sa popasovali aj s počasím a všetko sme zvládli.

redakcia

ĎAKUJEME SPONZOROM PODUJATIA MDD

Adverti, Mgr. Patrik Mareček
Denný bar u „Kamzíka", Marián Pristaš
Lekáreň Alfa-Omega, Mgr. Renáta Široká
Klampiarstvo, Karol Černický
Kvetinárstvo, Lenka Staňová
M-Homza, Miroslav Homza
Novafenz, Peter Novotný
PD DEVIO
Petrík Mário
PS COMP, Patrik Matušík
RETIC
RUBIKON SLOVAKIA, Michal Homa
STAVIVO, Ing. Ivan Stančík, Ing. Zuzana Závodná
DHZ Malé Zálužie, DHZ Ivanka pri Nitre
Podujatie uskutočnené aj za finančnej podpory **Nitrianskeho samosprávneho kraja**

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

(od posledného vydania)

Blahoželáme mladomanželom

Miloš Kožák – Miroslava Machová
Michal Gubala – Monika Hindická
Miroslav Novotný – Miroslava Šimorová
Peter Farkaš – Martina Fusková
Karol Černický – Lenka Martišková
Peter Sater – Elena Solčanská
Dominik Halvoník – Mária Filčíková

Prišli na svet

Samuel Drietomský
Erik Zeleňák
Zoja Tatarkovičová
Patrik Korec
Kristína Martonková
Lukáš Mareček
Matias Benický
Nina Šimková
Adela Pavčírová

Naši noví obyvatelia

Ingrid Jančíková
Nikoleta Jančíková
Peter Jančík
Ján Čižmarik
Stanislav Gaťár
Peter Bernadič
Mária Šulaiová
Štefan Šulai
Marko Šulai
Kristián Štefan Šulai
Miroslava Kožáková
Viktória Kožáková
Matúš Kožák
Jozef Kubička
Roman Pudelka
Miroslava Novotná
Martina Farkašová

Navždy nás opustili

Ján Rizek – 79 rokov
Valéria Bošanská – 82 rokov
Emília Krchniaková – 84 rokov
Pavel Vašek – 84 rokov
Štefan Kyšťák – 88 rokov
Matúš Brestovský – 14 rokov
Vlasta Krčmárová – 89 rokov
Anna Černická – 81 rokov

Minister vnútra v Malom Záluží

12. február 2016 bol piatok ako každý iný, ale v Malom Záluží bol jedinečný. Očakávali nielen váženú návštevu z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ale aj nový prírastok do vozového parku Dobrovoľného hasičského zboru Obce Malé Pole (DHZ).

Večer o 19.00 hodine, na parkovisku pri obecnom úrade, minister vnútra SR Róbert Kaliňák slávnostne odovzdával novučičký hasičský automobil Iveco Daily a protipovodňový vozík do rúk veliteľa DHZ Patrika Krajčoviča. Hostí, medzi ktorými bol aj prezident Hasičského a záchranného zboru generál Alexander Nejedlý, generálny sekretár Vendelín Horváth a riaditeľ Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Nitre plukovník Pavol Nereča, privítala súčasná aj bývalá starostka obce a tiež občania z Malého Záluzia i okolitých obcí.

Ako jediný toto podujatie kultúrne spríjemnil náš súbor Pelikánik. Vystúpenie bolo pre neskorý večer a dážď v sále kultúrneho domu. Krásne piesne a choreografia detí naladili ministra Róberta Kaliňáka tak, že odovzdával nielen auto, ale rozdával aj úsmevy na všetky strany. Veľmi ho potešil náš spev a tanec, aj spoločná fotka so všetkými deťmi zo súboru. Zaujímal sa o vek našich detí a ich repertoár. Na pamiatku dostal od nás kyticu kvetov.

DHZ v Malom Záluží funguje od roku 2013 a je zaradený v celoplošnom rozmiestnení síl a prostriedkov hasičských jednotiek na území Slovenskej republiky v kategórii C. Momentálny počet členov je osemnásť, členovia sú nielen z Malého Záluzia, ale aj z Nových Sadov a z Čabu. Predseda je Peter Novotný ml. a veliteľom je Patrik Krajčovič.

DHZ prajeme, aby ich zásahová činnosť bola čo najmenšia, aby fungovali skôr ako prevencia a šport. Dúfame, že sa ich počet členov bude neustále zvyšovať a budú mať tak ďalších nasledovníkov.

Anna Margetínová

Na ľudovú nôtu

V apríli nás v Materskej škole svätých anjelov strážcov na Farskej ulici v Nitre navštívila rodinka Slivková z Nových Sadov. Zvedavé detské očká vnímali so záujmom ich oblečenie – ľudové kroje, o ktorých im viac porozprával ujo Rasťo.

Najviac však deti zaujali melódie na harmonike. Hudobné hádanky a hry nás rozveselili, aj rozšantili. Zaspievali sme si slovenské ľudové piesne Po nábreží koník beží, Z Východnej dievčatá, Cip, cip, cipovička a iné. Sme vďační, že ujo Rasťo, teta Adrika a ich dcérka Kristínka prijali naše pozvanie a tešíme sa na budúce stretnutie.

Zuzana Brezniaková

Novosadský háj

Poviete si „HÁJ“ ako každý iný. No nie každá obec les či háj vo svojom extraviláne má. Väčšina z Vás v našom háji určite bola a zažila ten krásny pocit, vzduch a pastva očí v ňom vylieči nejedného človeka.

Stará sa oň poľovnícke združenie, ktoré vzniklo v roku 1964, zánikom poľovníckej spoločnosti. V háji sa nachádza i poľovnícka chata, ktorú dostalo poľovnícke združenie v roku 1978 spolu so strelnicou, ktorá toho času už neexistuje.

Neviem kto v ňom vysadil prvý stromček a kto bol strojcom tejto ušľachtilej myšlienky, no viem, že urobil dobrý skutok pre nás všetkých. Mimochodom, kto z Vás sa môže popýšiť, že vysadil vo svojom okolí nejaký strom?

Priznám sa, že ja ešte nie, ale určite to v najbližšej dobe urobím. Naopak, poznám ľudí, ktorí vysadili nespočetne veľa stromov a to podotýkam, nezištne. Napríklad náš spoluobčan Štefan Matejdes alebo Ján Halvoník starší z Cerovín, a mnoho ďalších dobrých ľudí, za čo im patrí právom veľká vďaka. Veď ako dobre nám padne, keď si pri potulkách v chotári odtrhneme sladké jabĺčko, hrušku či orechy. Alebo v horúcich mesiacoch sadneme do tône stromu, aby sme sa aspoň trochu ochladili.

Podľa rakúsko-uhorskej vojenskej mapy z rokov 1763 – 1787 háj už existoval. Tiahol sa od Perkoviec sústavne až po Bodok v okrese Topoľčany. Pravdepodobne ho začali vysádzať od panovania Leopolda I. a postupne sa rozrastal a zveľaďoval za vlády Karola VI. a jeho dcéry Márie Terézie Lotrinskej, kedy bol vtedajší les najrozsiahlejší.

Keď sa v temnom stredoveku vyťal v okolí posledný strom, začal človek uvažovať o výsadbe a starostlivosti a nielen o ťažbe dreva. Lesy a háje mu poskytovali všetko, čo potreboval pre svoj život.

Túto myšlienku by sme si mohli osvojiť aj my v dnešnej dobe, v ktorej sa topíme v odpadoch.

Človek chodil do lesov a hájov po drevo na stavbu obydlí a na kúrenie, lovil v ňom zver, zbieral lesné plody a hríby pre obživu, často sa v lese schovával, keď útočili Turci, čo nebolo ojedinelé.

Háj alebo les, ak chcete, pretínali cesty a cestičky, po ktorých sa ľudia dostávali do okolitých dedín za obchodom, prácou alebo známymi. Lesy a háje patrili vtedajším pánom. Niektoré časti dávali do užívania alebo vlastníctva za rôzne služby ľuďom priaznivo nakloneným. Pôda a lesy sa dávali napríklad drobným zemanom za účasť v bojoch proti Turkom.

V období druhej svetovej voj-

ny, nemecký Wehrmacht zriadil v novosadskom háji muničný sklad pre okolité posádky a nechal tam malú jednotku tvorenú nemeckým, sudetonemeckým a rakúskym osadenstvom. Keď Nemci dostali avízo, že muničný sklad je prezradený a budú ho bombardovať ruské lietadlá, presunuli muníciu do neďalekej topoliny medzi Šuriankami a Hruboňovom. V osudný nálet počas výbuchov bômb zahynulo niekoľko občanov zo Šurianok.

Les sa časom zužoval na úkor ornej pôdy, ktorá živila rozrastajúcu sa populáciu ľudí. V rokoch kolektivizácie sa tento proces urýchlil a zostal háj v podobe, akú poznáme dnes. Za obeť padli aj drobné remízky a medze, ktoré zadržiavali nárazové vetry. Zver sa začala vytrácať a zostalo tu trochu srnčej, zajačej, bažantej a sem tam dobehne trochu diviačej. V súčasnosti v háji rastú prevažne agáty, duby, buky, hraby a plánky ovocných stromov.

Po pravej strane hája, smerom na Šurianky, boli kedysi vinohrady a ovocné sady, kde žiaci základnej školy chodili brigádovať. Popri práci nadobúdali znalosti a užili si veľa zábavy, no hlavne boli radi, že sa nemuseli učiť v škole.

Po revolúcii boli vinohrady zrušené. Neďaleko, v katastri obce Čab, nedávno vyrástla nová rozhľadňa, z ktorej za priaznivého počasia vidieť široko-ďaleko.

Žiaci do hája chodili spoznávať prírodu a za asistencie učiteľov sa tam uskutočňovali branné a orientačné hry, ktorých ukončením bola vždy vatra a samozrejme očakávaná opekačka pri chate. Členovia poľovníckeho združenia deti oboznamovali o miestnom biotope a zveri, ktorá tu žije.

Nedávno háj prešiel sčasti nutným výrubom a čaká sa na jeho prierez, aby sa zase obnovil, tak ako sme ho poznali predtým.

Žiaľ, všimol som si, že v posledných rokoch pribúda popri našom háji veľa rôzneho odpadu, hoci máme v obci vybudovaný systém na jeho likvidáciu.

Našťastie, niektorým ľuďom toto odsúdeniahodné správanie nie je ľahostajné a chodia háj čistiť. Týmto by som sa im chcel poďakovať za nás všetkých a verím, že generácie po nás to tiež ocenia.

Do hája vedie spredu asfaltová cesta a zozadu je vybudované poľné hnojisko patriace Poľnohospodárskemu družstvu DEVIO Nové Sady vybudované na prelome 80 – 90 rokov.

Hubári si počas sezóny vždy prišli na svoje. V háji rastú hlavne bedle jedlé a suchohríby, z ktorých si robia doma rôzne pochúťky. No v posledných rokoch chodia hubári domov naprázdno pre extrémne horúčavy a sucho.

Veľkou škodou je i ukončenie poľovníckych zábav pri chate, dúfam, že dočasné. Pri chutnom srnčom guláši sa zišli celé rodiny, aby sa odreagovali od každodenného stresu a zaspomínali na staré dobré časy. Myslím si, že v tejto atmosfére na betónovom parkete medzi stromami, kde bola vždy dobrá nálada a hrala muzika, vzišla nejedna veľká láska, ktorá trvá možno až dodnes.

Po ľavej strane hája, niekoľko sto metrov smerom na Malé Zálužie, je v stromoch pred zrakom okolia dobre ukrytý malý židovský cintorín. Len nedávno ho so súhlasom Židovskej náboženskej obce na Slovensku, vyčistil od nánosu hliny a rôznej vegetácie Juraj Kováč s priateľkou Magdou. Čistením náhrobných kameňov tam strávili množstvo hodín, ale výsledok stojí za to. Týmto dvom ľuďom, ktorí vdýchli kameňom nový život, môžeme vďačiť za nové odhalenie histórie v našom blízkom okolí. Takmer zabudnutý cintorín nám pripomína, že tu žili rôzne náboženské komunity.

Pri budovaní cesty v krajnej blízkosti hája, po odvalení jedného veľkého starého pňa stromu sa našiel kostrový hrob koňa a neznámeho rytiera v zbroji, ktorý mal pri sebe ostatky meča, zlatý prsteň a iné osobné veci z tej istej doby. Kto bol tajomný rytier a čo tu robil, nevie nik, ani starý Matulník.

Povier o novosadskom háji sa traduje z pokolenia na pokolenie viac než dosť, napríklad...., ale to už je iný príspevok do iného čísla tohto občasníka. Takže o tom niekedy nabudúce.

Pekné, úsmevné a nerušené čítanie Vám želá **Peter Matulník.**

Stretnutie turistov a priateľov prírody pri rozhľadni RADOŠINKA

Priaznivci turistiky, priatelia prírody, členovia Klubu slovenských turistov RADOŠINKA, ale aj náhodní okoloidúci sa v nedeľu 17. apríla 2016 stretli pri rozhľadni RADOŠINKA. Pripomenuli si tak prvé výročie od otvorenia a odovzdania rozhľadne verejnosti.

Na úvod stretnutia sa k účastníkom prihovoril predseda Klubu slovenských turistov RADOŠINKA Ladislav Mellen. Organizátori a účastníci v turistickom duchu počastovali návštevníkov aperitívom a pochúťkami z vlastnej kuchyne, pokojnú atmosféru nedeľného popoludnia umocnilo príjemné slnečné počasie.

V priebehu dňa navštívilo rozhľadňu viac ako dvesto návštevníkov všetkých vekových kategórií, z blízkeho okolia i zo vzdialenejších kútov Slovenska. Tí zdatnejší, ktorí sa odvážili vystúpiť na najvyššiu výhľadovú plošinu rozhľadne vo výške 230 m n. m., si mohli overiť svoje orientačné znalosti vďaka čerstvo nainštalovaným smerovým ružiciam. Aj napriek svojej výške 218 m n. m., vŕšok ešte v nedávnej minulosti nazývaný Mraha prekvapuje rozmanitosťou výhľadov na mnohé vzdialené vrchy a orientačné body v pohoriach Tribeč, Považský Inovec, Strážovské vrchy, Malé Karpaty, Vtáčnik, Veľká Fatra, Biele Karpaty a Gerecse (Maďarsko). Rok rozhľadne RADOŠINKA od jej výstavby, až po súčasný stav, rôzne pohľady a ďaleké výhľady, bol prostredníctvom fotografií zdokumentovaný na informačnej tabuli. Účastníci stretnutia si na pamiatku odniesli pohľadnicu s pečiatkou a magnetku, niektorí sa tiež zapísali do pamätnej vrcholovej knihy, ktorá zostane umiestnená na najnižšej plošine rozhľadne.

Ak ste 17. apríla nemali možnosť zájsť k rozhľadni, príďte sa kedykoľvek potešiť výhľadmi. Nezabudnite svoje dojmy zapísať do pamätnej knihy, alebo sa len podpísať a zanechať tak stopu u nás v Radošinke.

Pre vašu bezpečnosť, bezpečnosť ostatných návštevníkov a s ohľadom na umiestnenie rozhľadne v poľnohospodársky využívanej krajine, treba pri výstupe a v areáli rozhľadne dodržiavať bezpečnostné pokyny, na ktoré upozorňuje informačná tabuľa.

Roman Hraška
kancelária OZ RADOŠINKA
fotografie: Roman Hraška

Máj – mesiac vzácnych slávností

V mesiaci máj v Rímskokatolíckom kostole sv. Štefana Kráľa v Nových Sadoch boli vyslúžené dve sviatosti.

Sviatosť birmovania tvorí spolu s krstom a Eucharistiou jeden celok sviatostí uvádzania do kresťanského života, preto je to vzácna slávnosť vo farnosti. V nedeľu 8. mája 2016 z rúk J. E. Mons. Viliama Judáka, nitrianskeho biskupa, prijalo sviatosť kresťanskej dospelosti, sviatosť birmovania sedemdesiatsedem mladých ľudí z našej farnosti. Otec biskup v homílii hovoril o láske. Dary Ducha Svätého, ktoré prijali, sú dary Božej lásky. Ich prijatie je posilou pre život, aby konali dobro a odpúšťali, je to prejav lásky k blížnemu aj k Bohu a s láskou sa dá zmeniť svet, lebo svet je taký, akí sme my.

Aj slávnosť Prvého svätého prijímania je v každej farnosti sviatkom, je veľkým dňom pre prvoprijímajúce deti, ich rodiny a celú farnosť. Slávnosť prvého svätého prijímania – Eucharistie bola v našej farnosti v nedeľu 22. mája 2016, kedy trinásť našich detí prijalo po prvýkrát do svojho srdiečka Ježiša. Týmto dňom sa pre nich začína intenzívnejší život s Pánom Ježišom, ktorého budú môcť prijímať v Eucharistii a tým prežívať jeho milosť a lásku. Pán farár ich povzbudil k častému prijímaniu Ježiša v Eucharistii, aby pristupovali ku sviatosti zmierenia vždy, keď budú potrebovať odpustenie hriechov a v tejto snahe vytrvali po celý život.

Náš duchovný otec Ján Chrenšč pripravoval birmovancov i prvoprijímajúcich na prijatie sviatosti už niekoľko mesiacov vopred. Preto mu patrí veľké ďakujem a vyprosujeme mu pevné zdravie a ochranu Matky Božej.

farníčka

Viac informácií nájdete na internetovej stránke:

www.novesady.sk

Druhá svadba v Pelikániku

Dňa 13. februára 2016 súbor Pelikánik čakala príjemná udalosť, a to večerné vystúpenie na svadbe novomanželov Mirky a Miloša Kožákových. Po svadbe vedúcej Veroniky Ešše, pred dvomi rokmi, je to druhá „pelikánska“ svadba rodičov dieťaťa, ktoré je členom súboru. Na toto špeciálne a jedinečné podujatie vedúca pripravila aj dcéru novomanželov Vikinku, aby spoločným úvodným spievaním otvorili vystúpenie symbolickým podávaním jabĺčka Vikinkiným rodičom. Predstavenie sa páčilo aj ich synčekovi Matúškovi a podľa tanečných pohybov už z neho rastie ďalší „chlapský“ člen súboru.

Očarilo nás nielen prostredie, kde svadba prebiehala a to „Mlyn u Anastázie“ v Pohraniciach, ale aj príjemný personál a bohaté občerstvenie od novomanželov. Ďakujeme, cítili sme sa fantasticky.

Milí Kožákovci, želáme Vám ešte raz veľa lásky, spokojnosti, rodinnej pohody, trpezlivosti, úsmevu, radosti, šťastia a veľa, veľa zdravia.

Z celého srdca praje Detský folklórny súbor PELIKÁNIK.

DFS Pelikánik

Spievajže si, spievaj

Druhý ročník súťažnej speváckej prehliadky v speve ľudových piesní pod týmto názvom zorganizovala Súkromná základná umelecká škola Evy Pacovskej (SZUŠ Evy Pacovskej) dňa 28. júna 2016 v kaštieli v Nových Sadoch.

Súťaž sa uskutočnila s podporou Nitrianskeho samosprávneho kraja a Obce Nové Sady, za čo všetkým srdečne ďakujeme. Do súťaže sa prihlásilo 26 súťažiacich a nás veľmi potešilo, že sa prihlásili aj speváci zo Základnej školy Piaristická z Nitry, žiaci z materských a základných škôl Nové Sady, Lužianky, Čakajovce a materskej školy Čab. Speváci boli rozdelení do troch kategórií, podľa veku a nad ich výkonmi bdela odborná porota v zložení Lenka Barilíková, členka činoherného súboru Divadla Andreja Bagara v Nitre, Jarmila Hittnerová – Frličková, herečka a speváčka, ktorú máte možnosť poznať z TV JOJ a TV Markíza a pani učiteľka Soňa Cabánekoá, ktorá vyučuje tanec na našej škole. Úlohu korepetítorky prijala Milena Majerová, tiež učiteľka našej školy. Všetci speváci súťažili s plným nasadením, spievali s radosťou a nadšením a odborná porota nešetrila chválou nad ich výkonmi.

My sa už teraz tešíme na ďalší ročník speváckej súťaže SPIEVAJŽE SI, SPIEVAJ, ktorý plánujeme rozšíriť aj o seniorskú kategóriu.

kategória A: 1. miesto : Daniela Orrego, 2. miesto : Jakub Bradler, 3.miesto : Nina Jobeková

kategória B: 1. miesto : Sophia Miškóciová, 2. miesto : Silvia Mária Šálková, 3. miesto : Viviana Chovancová

kategória C: 1. miesto : Natália Plesníková, 2. miesto : Marianna Cingelová, 3. miesto : Daniela Benďáková

Všetkým oceneným v mene SZUŠ Evy Pacovskej ešte raz blahoželám a prajem krásne prázdniny.

Eva Pacovská
riaditeľka školy

Kotrbálskym, cerovinským, silským, novosadským dievkam...

Posledný aprílový deň už tradične patrí stavaniu mája. Kedysi každé slobodné dievča malo postavený máj pred svojím oknom od mládenca, ktorý mal o ňu záujem. Samotný máj bol mladý stromček, najčastejšie brezový, smrekový alebo jedľový, zbavený kôry a ozdobený stužkami. Máj sa tak stal symbolom vážneho záujmu mládenca o dievča a ako symbol lásky bol vystavený celý mesiac. Neskôr mládenci chodili po dedine a v každom dome, kde bol postavený máj sa zastavili, pohostili sa a zatancovali si.

„Stávaj dievča hore,
stávame ti máje,
ak hore nevstaneš,
mája nedostaneš.
Máj, máj, zelený,
pod obločkom sadený.“

Dnes sa stavia jeden veľký uprostred obce, v parku v Nových Sadoch, spoločný pre celú obec. Máj sa kedysi staval v noci a tajne, dnes už hlučne a s muzikou.

„Stávame my máje pekné zelené,
Novosadským dievkam na
potešenie.“

Súbor Pelikánik už druhý rok vytvoril spolu so starostkou Silviou Halvoníkovou tradíciu, že spieva a tancuje pri stavaní mája nielen v Nových Sadoch, ale aj na Kotrbáli, v Cerovinách a v Sile, preto aj nadpis tohto článku je nielen novosadským, ale aj kotrbálskym, cerovinským a silským dievkam.

„Bodaj by vás vy mládenci,
čerti vzali,
že ste vy mňa na ten tanec
nepozvali.
Ja bych bola tancovala,
aj na cimbal niečo dala,
aj vás všetkých pobozkala.“

Anna Margetínová

Tvoj život je v tvojich rukách

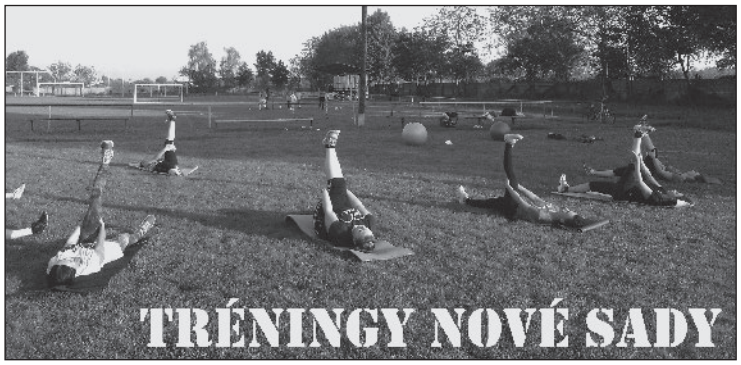

Ľudia si začínajú uvedomovať, že kvalitu svojho života môžu sami zmeniť – a to svojím životným štýlom. Človek, ktorý športuje a zdravo sa stravuje bude zdravý, bude sa skvele cítiť, mať radosť zo života a aj lepšie vyzerať. Ak sa cítiš väčšinou zle, vedz, že je pravdepodobne na vine tvoj životný štýl, ktorý ti neprospieva. Ten ovplyvňuje aj tvoju celkovú náladu, aj zdravie, v podstate celý tvoj život. Jednoducho, žneš výsledky toho, čo si „zasial".

Zdravý životný štýl teda má svoj zmysel. Už dlho sa venujem cvičeniu, behu, strave a všetkému, čo s tým súvisí. Vyskúšala som veľa rôznych druhov cvičení a športu a vybrala som si to, čo ma najviac baví a považujem za najefektívnejšie. Minulý rok som sa celkom úspešne zúčastňovala pretekov (behov a Spartan raceov) a niekoľko rokov pracujem v oblasti zdravého životného štýlu a stravy.

Rozmýšľala som, že by bolo skvelé, keby aj ľudia v Nových Sadoch mali možnosť výborne si zacvičiť, pretože nie všetci sa vždy dostanú do mesta a ľuďom často chýba odhodlanie cvičiť doma. Cvičenie spolu s ďalšími ľuďmi môže byť veľmi motivujúce a môžete sa naučiť veľa nového. A tak som tu začala s tréningami. Bola som bez očakávaní, ale skúsenosti hodnotím zatiaľ veľmi pozitívne!

Aké to je – cvičenie na dedine?

V prvom rade odhoďte predsudky. Chcela som sa zamerať hlavne na mladých ľudí a na tých, ktorí sú skutočne odhodlaní cvičiť. Ak by ste si mysleli, že to je ľahké, a že sa tam budete nudiť, je to práve naopak. Budete sa potiť a možno nebudete vládať, ale začiatok treba prekonať a budete sa cítiť skvele! Vždy je to kombinácia kondičných a posilňovacích cvikov (vždy niečo nové), vo vyššej intenzite. Máme však aj tréningy pre začiatočníkov, s ktorými sa do toho dostávame postupne!

Referencie od cvičiacich:

Eva: Úplne jednoduché, skvelá trénerka Maťka, super hodiny, super partia, skvelý pocit po hodine. Treba prísť vyskúšať, zažiť a neoľutujete.

Monika: Na cvičenie s Maťkou mám iba pár slov: vždy super pripravená aj pre menej zdatných, vždy s dobrou náladou a úsmevom na perách, na každej hodine super náladička a po cvičení síce unavené, ale spokojné a šťastné. Odporúčam prísť a skúsiť, budete sa cítiť lepšie každým dňom.

Ivka: Martinkine tréningy sú veľmi motivujúce. Cvičenie v kolektíve je zábavné a pocit po náročnom cvičení skvelý, vďaka čomu sa vždy teším na ďalšiu hodinu. Atmosféra na tréningoch je príjemná, chodia tam veľmi milí ľudia. Som rada, že nás tieto tréningy spojili.

Ďakujem, že si si prečítal/-a tento článok a ak chceš, teším sa na teba na tréningu. Zmena je život a k svojmu starému osvedčenému životnému štýlu sa predsa môžeš vrátiť kedykoľvek.

Pre viac informácií sa k nám pridaj na Facebook: Tréningy Nové Sady

Martina Strihová

Záverečný koncert žiakov Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej

Dňa 9. júna 2016 sa v nitrianskej Synagóge konal záverečný koncert žiakov Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej. V príjemnej podvečernej nálade sa publiku predstavili žiaci hudobného a tanečného odboru. V prekrásnych koncertných priestoroch Synagógy v Nitre predviedli malí hudobníci a tanečníci, čo sa za uplynulé štyri roky štúdia na našej škole naučili. Rozozneli sa piesne v podaní sólovom, ale aj zborovom, vypočuli sme si mladých klaviristov, huslistu a obdivovali ladné pohyby našich tanečníčok. Prajné publikum odmenilo všetkých účinkujúcich potleskom a my sme s hrdosťou pozorovali našich mladých nádejných umelcov.

Ďakujem všetkým učiteľom, ktorí sa na príprave tohto príjemného večera podieľali a ďakujem rodičom za spoluprácu a podporu.

A blahoželám všetkým žiakom, ktorí sa takto úspešne prezentovali a verím, že to bude veľkou motiváciou pre ich ďalší umelecký rast.

Prajem nádherné prázdniny plné úžasných zážitkov.

Eva Pacovská
riaditeľka školy

Zimu sme vyhnali, teplo sme priniesli

„Ej, Marej, Marej, kde si prebývala,
za horami, za dolami múčku osievala.
Ej, vtáčku, vtáčku, čo tak ráno šteboceš,
či ťa zima trasie a či nemôžeš.
Ej trasie, trasie,
z tej dievčinej kráse.
Stodolku si vymietaj,
aj kravičke sienko daj,
po zelený háj.
Už je tebe Maren amen,
na nohu ti dáme kameň.
Nebude ťa škoda,
zoberie ťa voda.“

Ak čítate toto vydanie Pelikána, tak je príjemne teplučko, o zime ani nechyrujeme. Ale nebolo by to tak, keby sme zimu doslova nevyhnali z našej dediny a neukončili jej vládu. Týždeň pred kvetnou nedeľou – tretí marcový týždeň – už konečne nastal čas, kedy sa členovia súboru Pelikánik vyobliekali a za spevavého sprievodu aj so starostkou Silviou Halvoníkovou odprevadili zimu v podobe slamenej ženskej figuríny na jej poslednej ceste. Sprievod smeroval od obecného úradu po most, kde bola slamená žena zapálená a utopená v našom potoku Radošinka. Až tak mohla do našej obce zavítať jar, teplo, zdravie a hojnosť.

„Morena, Morena heš, do potoka bež.“

Anna Margetínová

...a opäť to štvrté

Trojčlenný tím zástupcov našich siedmakov sa 21. apríla 2016 zúčastnil na meraní vedomostí v prestížnej súťaži, ktorú usporadúva Centrum voľného času Domino Nitra. Súťaž nesie názov Putujeme históriou a je zameraná na slovenské dejiny.

Úlohou súťažiacich tímov je vytvoriť prezentáciu na vopred stanovenú tému, čo najlepšie ju prezentovať pred ostatnými a najmä pred odbornou porotou. Po úspešnej prezentácii nasleduje vedomostný test. Test vypracováva spoločne celý tím za stanovený čas.

V tomto ročníku súťaže bola téma Nitra a Veľká Morava. Náš novovytvorený tím v zložení Diana Matušíková, Oliver Hoffej a Matúš Révay si vybral počiatky kresťanskej viery na území Nitrianska. Žiaci rozpracovali históriu prvého kresťanského kostola na slovenskom území, ktorý dal údajne postaviť Pribina svojej kresťanskej manželke. Prezentáciu doplnili o dramatizáciu príbehu, kedy Adelaida prosí svojho manžela Pribinu o postavenie malého kresťanského kostolíka, v ktorom by mohla spolu so svojou družinou vyznávať vieru a modliť sa k svojmu Bohu.

Pre lepšie zvýraznenie daného obdobia a danej udalosti si vypožičali dobové kostýmy. Svojím výstupom zaujali porotu, ktorá siahla aj po fotoaparátoch, aby si náš tím zvečnila.

V silnej konkurencii deviatich tímov naši nakoniec obsadili slušné štvrté miesto. Žiaľ, v tejto súťaži sa na nás akosi neustále lepí spomínané štvrté miesto. No, možno už v budúcom roku sa nám magickú štvorku podarí prekonať a stáť aj na stupni víťazov.

Mário Ručkay

Mních Valdebor (Oliver Hoffej)
Knieža Pribina (Matúš Révay)
Kňažná Adelaida (Diana Matušíková)

22. apríl - Medzinárodný deň Zeme

Zem, ekológia, znečisťovanie prostredia, otepľovanie planéty, skládky a mnoho ďalších slov a slovných spojení bolo počuť 22. apríla v rozhovoroch žiakov a počas výkladu pedagógov.

Tvorivými dielňami, pútavými prezentáciami o našej planéte a o tom, ako sa k nej správame, sme si pripomenuli akési narodeniny našej planéty.

Počas tvorivých dielní žiaci dávali druhú šancu odpadovým surovinám. Vytvárali z nich predmety, ktoré skrášlili interiér našej školy a zároveň im ukázali, že je oveľa lepšie ich využiť takto, ako ich vyhodiť niekde v prírode na čiernu skládku.

Plastové fľaše našli svoje nové uplatnenie ako kvetináče do okien, starý papier sa využil na rôzne dekoračné predmety. Žiaci vytvorili nádherné 3D obrázky kvetov, ktoré ukázali, že v jednoduchosti je krása.

Po dielňach nasledovalo športové dopoludnie, kde žiaci súťažili v športových disciplínach zameraných na eko-témy.

Zavŕšením dňa bola brigáda skrášľujúca naše športoviská.

Mário Ručkay

Sadíme my máje, čo nám dajú za ne…

Máj je známy ako mesiac lásky a v tomto mesiaci vo viacerých dedinách verejné priestranstvo zdobia štíhle, farebnými stužkami okrášlené máje. Tieto stromčeky mali symbolizovať príchod jari, no najmä hlboké city, ktoré slobodní mládenci prechovávali k dievkam súcim na vydaj. A tak sa i dnes môže kde-tu nájsť takýto symbol lásky aj v predzáhradke rodinného domu, v ktorom majú pekné, rúče dievča k vydaju.

I našu školskú predzáhradku zdobí krásny máj, ktorý postavili chlapci posledného ročníka všetkým dievčatám našej školy. Práca to bola veľmi náročná, veď mládenci chceli prekonať minuloročných deviatakov. Proces obstarania stromčeka, jeho prevoz i vztýčenie bolo sprevádzané fyzickou námahou a hromadou trefných poznámok i úsmev vyvolávajúcich chvíľ.

Dievčatá prácu chlapcov ocenili ľudovými pesničkami, máj nádherne vyzdobili a búrlivým skandovaním pomáhali s jeho stavaním. Tradícia založená pred niekoľkými rokmi v našej škole bola dodržaná a dnešní ôsmaci tak symbolicky prebrali štafetu budúcich najstarších žiakov v škole.

Mário Ručkay

Hasiči v materskej škole

Dňa 22. júna 2016 do našej materskej školy zavítali hasiči z Nitry. Deťom ukázali hasičskú výstroj a oblečenie, ktoré si mohli deti aj vyskúšať. Najviac sa im páčila hasičská prilba. Porozprávali deťom, čo všetko v práci robia a zďaleka to nie je iba hasenie požiarov. Deti so záujmom počúvali a za odmenu si mohli vyskúšať aj striekanie z hasičskej hadice. Táto činnosť bola v teplý deň príjemným osviežením pre všetkých. Na záver sa hasiči s deťmi rozlúčili ešte spustenými majákmi a sirénou a odišli späť do práce pomáhať ľuďom, ktorí to potrebujú.

kolektív materskej školy

Sny si treba plniť

S týmto posolstvom sa po viac ako desaťročí rovnako skromne a nenápadne, ako bývalo jej zvykom, objavila vo dverách naša bývalá žiačka Evka Hrašková, aby triede plnej zvedavcov očakávajúcich známu úspešnú spisovateľku, predstavila nielen svoju kariéru, ale predovšetkým lásku ku knihám, ktoré nielenže neúnavne číta, ale aj píše svoje vlastné.

V kníhkupectvách objavíte už tri a sú to pohladenia pre duše lačné po konfrontácii svojich životných príbehov s autorkinými originálnymi prístupmi k riešeniu predovšetkým ťaživých hraničných situácií. Nerátajte však s textami plnými depresie, naopak Evka si síce v knihe Nebo vonia tebou povzdychne: „Kde sú tie časy, keď vrásky smiechu zdobili ľuďom tváre“ (s.16), ale úsmev na tvári jej nezmizol ani po rokoch. A práve touto knihou predviedla, ako dozrieva na mladú skúsenú autorku, ktorá sa nebojí ústami svojej hrdinky skonštatovať: „Asi to bude tým, že som iná ako ľudia v dnešnej dobe. V základných charakteristických črtách mi chýba povrchnosť a ľahostajnosť. Ľudí si k telu pripúšťam ťažšie, no keď sa mi dostanú pod kožu, už sa z môjho sveta tak ľahko nestratia“ (s.240).

Naše stretnutie po rokoch ma vrátilo do čias, keď nás pozorne počúvala a v hlávke si ukladala nielen vedomosti, ale aj výňatky z našich mentorských ponaučení. Ponorená do jej knihy som s úžasom nachádzala parafrázy mnohých z nich. Jej hrdinka Mirka, dotknutá kamarátkiným netaktným telefonovaním, si v mysli premieta, „že kedysi ľudia nepotrebovali mobily, Facebook, What´s app ani ďalšie sociálne siete či komunikačné prostriedky, a žili. Možno ešte plnohodnotnejšie ako dnes. Ak sa s niekým deň vopred na niečom dohodli, nemohli to z pohodlia domova či kancelárie len tak zrušiť, ale schôdzky sa zúčastnili. Nie ako dnes“ (s.16). Jej hrdina Tomáš tiež siahne po obnosenej hodnote: „Dobré srdce. Aj keď, to sa v dnešnej dobe už nenosí“ (s.102). A mladá spisovateľka všetky tieto dnes zaznávané hodnoty, ktoré jej vštepili v detstve starostliví rodičia a v škole dnes už prevažne penzionovaní učitelia, bez rozpakov a zámerne vkladá do svojich kníh, robí im priestor a cez ne originálne rieši aj zdanlivo bezvýchodiskové situácie.

Najvyššou a nekonečnou hodnotou je pre ňu láska. U svojej hrdinky dokáže dostať myseľ nad hmotu a nežijúca mama sa vracia do Mirkinej mysle s vôňou levanduľovej lúky, aby svojej dcére pomáhala žiť napríklad aj touto radou: „Lásku si treba strážiť... Treba sa o ňu starať. Je podobná ako oheň v kozube, keď nepriklադáš, vyhasne. Nestačí len sedieť blízko a tešiť sa z tepla, ktoré z neho sála“ (s.177).

Sny si treba plniť. Evke Hraškovej sa to darí. A možno práve preto, že je ako jej hrdinka Mirka “ ...len iná. Taká nevhodná do dnešnej príliš konzumnej doby“ (s.7). Bolo pre mňa nielen potešením, ale aj cťou, prijať jej útlu jedinečnú knihu ako dar a zahĺbiť sa do myšlienok dievčaťa, ktoré mi vyrastalo pred očami a robilo radosť svojimi nevšednými vedomosťami. Pretavili sa do jej kníh. Dnes nimi robí radosť všetkým, ktorí po nich siahnu. Verím, že medzi nimi budú aj naši súčasní žiaci, ktorých srdiečok sa jemne dotkla a snáď vyvolala aj u nich túžbu splniť si svoje sny. Možno napriek dnešnej príliš konzumnej dobe. Kniha je istota, ktorá nesklame, poteší, poučí, prehreje. Zvlášť tých s dobrým srdcom. Vďaka Evke ich pribudne.

Edita Tisovská

Bojnice – to nie je len ZOO

Ak sa spomenú Bojnice mnohým ako prvé napadne ZOO. Spomienky na výlety zo škôlky a prvostupňové potulky medzi klietkami so zvieratami. K tomu zmrzlina, miestne oblátky a množstvo stánkov s lákavými hračkami a suvenírmi.

Bojnice však výletníkom z našej školičky budú pripomínať fotografie so sokoliarmi a ich zverencami, smiešne fotky zo zrkadlového bludiska a tiež jaskyňa s pamiatkami na neandertálskeho človeka žijúceho na tomto území. A tiež i niečo, čo sa odohralo v samotnom závere výletu. Ale pekne poporiadku.

Všetko to začalo ráno, 23. júna, krátko po pol ôsmej. Osádka autobusu smerujúceho do Bojníc nastúpila na jeho palubu, aby sa vybrala na východ za čoraz silnejšie páliacim slnkom. Cesta ubiehala bez väčších ťažkostí, ak teda nepočítame dve nútené zastavenia, vyžiadané troma neprispôsobivými žalúdkami, ktoré ráno nemali to šťastie, posilniť sa výdatnými raňajkami. Ale zvládli sme to i s pomocou čerstvého vzduchu na odpočívadlách, ktorý sa však neskutočne rýchlo zohrieval. Do Bojníc sme sa nakoniec dostali bez ujmy na komforte cestovania. Tam sa naša početná skupina rozdelila.

Siedmaci a ôsmaci smerovali k bludisku zo zrkadiel a neskôr na výborné vystúpenie sokoliarov. Piataci a šiestaci do miestnej jaskyne/skalnému previsu, kde ich čakala história neandertálcov. Jedna časť šiestakov si tu zopakovala praveké dejiny zo školy, druhá časť piatakov sa snažila zo všetkých síl zapamätať si čo najviac, aby sa im v budúcom školskom roku táto téma lepšie učila. Pútavá prednáška o neandertálcoch a ich ťažkom živote, v porovnaní s našim dnešným, bola ukončená tematickými tvorivými dielňami, v ktorých naši žiaci úspešne splnili zadelené úlohy. Zodpovedali otázky z testu o neandertálcoch, úspešní boli i v určovaní stôp rôznych zvierat, poradili si i s identifikáciou stromov a nakoniec vytvorili oblečenie, zbrane a šperky pre neandertálcov, ktorých našli vo svojich vlastných radoch. Celé podujatie v jaskyni ukončil praveký neandertálsky tanec šamanov, ktorý nám nakoniec naši neandertálci za podpory ostatných členov tlupy, spoločne predviedli. Bolo že to smiechu a tiež i dobrej nálady. A o to išlo. Učenie hravou formou a už nikto zo zúčastnených nebude považovať neandertálcov za hlupákov. Naopak, ako sa mnohí dozvedeli, boli to šikovní a na svoju dobu zruční a múdri ľudkovia.

Zo vzdelávania v Prepoštskej jaskyni sa nám príliš nechcelo odísť. Príjemný chládok vystriedalo zničujúce slnko a to nás sprevádzalo i návštevou miestnej ZOO. Milovníci zvierat a obdivovatelia pestrej zvieracej ríše si skrátka prišli na svoje. Bojnická ZOO je zážitok.

Unavení, opálení a plní zážitkov sme smerovali k autobusu. Krátka bojová porada a demokratické hlasovanie všetkých „účastníkov zájazdu“ spôsobili zmenu programu. Vzhľadom na úpek vonku a boj proti bezhlavému konzumu, rozhodli sme sa pre návrat domov. Aj keď niektorí proti rozhodnutiu väčšiny reptali (... pekná demokracia...), čakal na nás ešte jeden zvláštny zážitok.

Na spomínanej ceste domov nám došli tekutiny. A keďže piť bolo treba, prepadli sme malý obchodík so zeleninou, ktorý sme mali po ceste. Pani predavačka v nemom úžase pozorovala celú osádku autobusu i so šoférom, ktorá sa jej natlačila do obchodíka. Nielen preto, že v obchodíku mala klimatizáciu a božský chlad, ale aj preto, že sa obchodíkom niesla príjemná vôňa všakovakého ovocia a zeleniny. A naši nakupovali. Poctivo vyfasované euráče od rodičov sa menili za zdravú zeleninku a ovocie. Jahody, hrozno, kukurica, maliny i černice a množstvo ďalších ponúkaných voňavých tovarov menilo majiteľa. Samozrejme, aj minerálky, pre ktoré sme si nečakanú zastávku urobili.

My starší, sme len žasli nad tým, čoho sme boli svedkami. Naši výletníci, ktorí sa chystali svoje posledné „ poctivo zarobené“ peniažky oplieskať v nákupných centrách na hambáčoch, kebaboch a bagetách, tu teraz nakupujú samé zdravé veci a navyše si ešte i pochvaľujú, ako dobre, že sme zastavili tu a nešli sme do obchodov v Prievidzi.

Nákupy sme ukončili, pekne sme sa so stále šokovanou pani predavačkou rozlúčili a opäť sme vyrazili smerom domov. Spokojnosť našej osádky bola neskutočná. Rovnaká spokojnosť musela byť aj na strane pani predavačky, ale až potom, čo sa z nášho prepadu spamätala. Veď predstavte si to.

Malý obchodík so zeleninou v tichom prostredí, sem-tam nejaký zákazník a odrazu šesťdesiat na všetko odhodlaných zákazníkov. Pokladnica sa nevie zastaviť, kalkulačka na medzi prepočty cien takmer horí, papierové peniaze sa menia za kovové mince rôznej hodnoty a tovar z pultu pomaličky mizne. Nuž neboli by ste tiež z toho v šoku?

Tak aj takúto podobu mal náš výlet za poznaním do Bojníc. Všeličo môžete zažiť na koncoročnom školskom výlete.

Mário Ručkay

Piatacky plavecký

H2O – dve molekuly vodíka a jedna molekula kyslíka, to je prosím voda. Živel, ktorý vie byť človeku osožný, no žiaľ, vie človeka i nesmierne potrápiť.

U piatakov sa týždeň od 17. do 20. mája niesol v znamení vody. Nastúpili totiž na kurz plávania, na ktorom sa mali naučiť nebáť sa vody, no mať pred ňou rešpekt. A kurz v znamení vody naozaj začal.

Hneď prvý deň na nás obloha vyliala všetku týždne hromadenú dažďovú vodu. Tá sa liala takmer celou našou cestou do Nitry. Pred Nitrou však pršať prestalo, vykuklo slnko a postupne začalo na nás „pražiť“. Ďalšia voda v podobe kvapiek potu sa prihlásila o slovo. Pätnásť minútová cesta asfaltovo-betónovým centrom Nitry nám pripomenula situáciu stratených ľudí na africkej Sahare. Záchrana však prišla v podobe plavárne s príjemnou 26 stupňovou priezračnou vodou, do ktorej mal chuť okamžite každý z nás skočiť. Aj neplavci !!!

Po zoznámení sa s inštruktormi plávania, ich poučení o správaní a dohode o pravidlách, sa kurz mohol začať.

Rozcvička, sprcha a plávanie a plávanie. Toto bola naša stále sa opakujúca činnosť počas štyroch dní kurzu.

Samozrejme, že po výdatnom tréningu je nutné dať si aj odmenu. Aký by to bol plavecký bez každodennej návštevy cukrárne, v ktorej sme si dopriali trošíčku chladivého sladkého osvieženia v podobe neskutočne chutnej zmrzliny.

Štyri dni plaveckého kurzu a návštev cukrárne nám však ubehli ako voda. Plavci sa počas týchto dní zdokonalili v plávaní, neplavci zas zaplávali svoje prvé metre v hlbokom bazéne. Mokré diplomy a sladká odmena od inštruktorov boli príjemnou bodkou za týždňom v znamení vody.

Mário Ručkay

Čo sú médiá?

Knihy boli dlho jedinou formou na zapisovanie ľudských myšlienok. V modernej dobe ľudia objavili aj iné formy, ktorými možno zapísať a ďalším ľuďom rýchlo odovzdať rôzne informácie. Vznikli médiá – časopisy, noviny, telefón, telegraf a ďalšie vynálezy.

Veľký rozvoj zažili média v 20. storočí. Išlo o taký „boom“, že vznikli masmédia.

Každý deň nás televízia, noviny a časopisy zahlcujú množstvom informácií. Vďaka ich rýchlemu šíreniu môžeme takmer okamžite vedieť, čo sa odohráva na vzdialenom mieste sveta, ba i na jeho opačnom konci.

Piataci sa v rámci dejepisu zahrali na mladých novinárov a vytvorili svoje vlastné noviny. Informovali v nich svojich spolužiakov o udalostiach z domova i zo sveta, ktoré ich v posledných dňoch zaujali.

Vznikli tak noviny s množstvom zaujímavých i bláznivých článkov, ktoré doplnili krásnymi obrázkami.

V závere hodiny sme si vysvetlili silu médií v dnešnej spoločnosti i nebezpečenstvo ich možného zneužívania. Čomu sa vyvarovať pri moderných informačných prostriedkoch sme sa naučili aj prostredníctvom internetu. Poslúžili nám k tomu krátke, no veľmi poučné rozprávky na www.ovce.sk.

Mário Ručkay

Noc v škôlke

Už tretí rok sme organizovali v materskej škole milú akciu s názvom „Noc v materskej škole“. Tento rok sme ju pomenovali „Noc lesných strážcov – stratený púčik“. Keď sme odprevadili našich mladších kamarátov domov a ostali len velkáči – predškoláci, našli sme si list od kráľovnej Tary, v ktorom nás prosila o pomoc pri hľadaní strateného púčika. No skôr ako zapadne slnko sme ho hľadať nemohli, tak sme si pomaľovali tváre ako lesní mužíčkovia, či víly a osviežili sa vodnými hrami. Čakanie na večer sme si spríjemnili prechádzkou na ihrisko a doplnili energiu gulášom, ktorý nám s láskou uvarili tety kuchárky.

Keď slnko zapadlo, deti našli ďalší list od kráľovnej Tary a v ňom prvú úlohu, ktorú za pomoci učiteliek zvládli. Podľa indície sa stretli s vílou a tá ich sprevádzala ďalšími úlohami. Na konci sa nám podarilo čarovný púčik nájsť, a ten nám vyčaroval studené dobroty. Po domaškrtení sa deti prezliekli do pyžama, umyli si zúbky a po prečítaní rozprávky na dobrú noc, zaspali vo svojich škôlkarských postieľkach.

kolektív materskej školy

www.novesady.sk

FUTB. TABUĽKY

VII. A skupina – muži

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.ŠK Rumanová	26	19	5	2	100:40	62
2.OFK Žihárec	26	16	5	5	81:39	53
3.TJ Nové Sady	**26**	**14**	**7**	**5**	**68:45**	**49**
4.OFK Čakajovce	26	16	1	9	54:39	49
5.ŠK Magnus (futbal)	26	11	8	7	68:48	41
6.FK Mojmírovce	26	11	7	8	57:47	40
7.ŠK Hájske	26	13	1	12	58:55	40
8.TJ Družst. Svätoplukovo	26	10	8	8	54:41	38
9.FK Veča	26	11	5	10	55:48	38
10.TJ Družst. Rišňovce	26	10	6	10	47:43	36
11.FC Cabaj-Čápor	26	8	9	9	47:50	33
12.TJ D.. H. Lefantovce	26	3	5	18	30:67	14
13.FK FC 31 Jarok	26	4	2	20	34:86	14
14.TJ Slovan Nitra-Kynek	26	1	1	24	20:125	4

Dorast - skupina B

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.ŠK Tešedíkovo	22	16	3	3	94:32	51
2.FC Čechynce	22	16	2	4	90:32	50
3.FK FC 31 Jarok	22	14	3	5	96:42	45
4.FK DYNAMO Trnovec n/V	22	13	1	8	61:35	40
5.FC Cabaj-Čápor	22	12	4	6	85:39	40
6.FK KFC TIBI H. Kráľová	22	12	2	8	46:56	38
7.TJ Nové Sady	**22**	**10**	**4**	**8**	**53:47**	**34**
8.BFC - OÚ D. Obdokovce	22	9	3	10	61:62	30
9.FK Vlčany	22	6	0	16	62:110	18
10.TJ Družst. Rišňovce	22	5	3	14	38:86	18
11.TJ Štart N. Hrnčiarovce	22	2	4	16	32:98	10
12.TJ Slovan Nitra-Kynek	22	2	1	19	25:104	7
13.FC Vinodol (odstúpené)	0	0	0	0	0:0	0
14.FK Mojmírovce (odstúp.)	0	0	0	0	0:0	0

Žiaci - skupina B

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.”Združ. FC Výč.-Opatovce”	22	19	0	3	140:19	57
2.TJ Slovan Zbehy	22	18	1	3	144:32	55
3.OFK Lužianky	22	15	5	2	114:30	50
4.ŠK Veľké Zálužie	22	15	3	4	78:35	48
5.TJ Družst. Rišňovce	22	12	3	7	102:65	39
6.FK Janíkovce	22	10	3	9	67:54	33
7.ŠK Nitra-D. Krškany	22	9	3	10	64:46	30
8.MFK Alekšince	22	7	1	14	67:73	22
9.TJ Slovan Nitra-Chrenová	22	6	3	13	48:83	21
10.ŠK Magnus (futbal)	22	4	1	17	24:123	13
11.TJ Nové Sady	**22**	**2**	**3**	**17**	**13:155**	**9**
12.ŠK Báb	22	1	2	19	11:157	5

Olympiáda

Dňa 16. júna sme boli pozvaní na detskú olympiádu do Materskej školy Lužianky. Zo všetkých detí z triedy sme vybrali tri, ktoré reprezentovali našu materskú školu v troch disciplínach. Prvá disciplína skok do diaľky, druhá hod s loptičkou a tretia beh. Pri príchode do materskej školy nás pekne privítali.

Na úvod olympijských hier sa predstavili zúčastnené materské školy, potom nás organizátori oboznámili krátkou informáciou o hrách a následne o ich pravidlách. V prvej olympijskej disciplíne, skok do diaľky, nás reprezentovala Lucka Kukučková, ktorá sa umiestnila na treťom mieste. V ďalšej disciplíne, hod loptičkou, sa Adrián Okša umiestnil na treťom mieste. V behu to bolo veľmi nerozhodné, no nakoniec sa Simonko Hruboň umiestnil na druhom mieste. Všetky deti sa snažili a odmenou im boli medaily a balíček drobností.

kolektív materskej školy

Výlet do Piešťan

Na stredu 15. júna sa deti z materskej školy obzvlášť tešili. S ruksakom na chrbte, úsmevom na tvári a plní očakávania sme nastúpili do autobusu smer Piešťany. Tam už čakala vyhliadková loď, ktorou sme sa plavili po Váhu. Detské očká boli plné úžasu a radosti. Cestu spríjemňovali čajky, ktoré sprevádzali loď a mávali deťom na pozdrav. Po vydarenej plavbe sme sa vybrali na prehliadku starej časti Piešťan, kde sme natrafili na dobrú zmrzlinu. Po osvežení sme si pozreli zvieratká v kúpeľnej časti Piešťan a nakoniec, aby bol výlet vydarený sme si užili aj teplý dáždik.

kolektív materskej školy

Stavali sme pyramídy

Medzi najznámejšie pamiatky staroveku jednoznačne patria pyramídy. Na našich potulkách po staroveku sme spoznávali prvé riečne civilizácie a ich dejiny. Mezopotámia, Čína, India a Egypt. Písmo, zákony, základy dnešných moderných vied, koleso i spestrenie bežného života v podobe hostín, kúpeľov, kanalizácie či hudby a literatúry. Najviac nás však fascinovali pyramídy, najmä tie v Gíze. Ich monumentálnosť, vek i záhady spojené s ich stavbou a tvorcami. Rozhodli sme sa urobiť o nich školský projekt.

S použitím rôznych materiálov sa postupne rodila malá galéria pyramíd na našej školskej chodbe. Všetky modely boli krásne. Bolo vidno, že ich tvorcovia si dali záležať na svojom projekte. Na stavbu boli použité rôzne materiály. Mali sme pyramídu z kartónu, dreva, zo stavebnice Lego, výkresu s popieskovanými stenami a ďalších materiálov. Svojou originalitou upútala pyramída z hliny i z odpadového stavebného materiálu. Úsmev nám vyčarila cukríková pyramída, ktorú maškrtný tvorca počas prestávok pomaličky rozoberal.

Malé stavebné dielka spestrili našu chodbu a ten, kto mal záujem, si z priložených textov o pyramídach mohol i čosi naštudovať.

Mário Ručkay

Turistický výstup na Marhát

Počítače, televízia a špičkové aplikácie v mobilných telefónoch dnes dokážu u mladej generácie nahradiť komunikáciu z očí do očí, priateľstvá, návštevu obchodu, ba dokonca i zážitky z vychádzky do prírody, či návštevu pamätihodností. No dokážu ich nahradiť plnohodnotne? My tvrdíme, že nie a ďalší dôkaz sme získali nedávno na turistickom výstupe na vrch Marhát.

Už sa stalo tradíciou, že Medzinárodný deň detí (MDD) si pripomíname mimo školy na dobrom turistickom pochode, hlboko v lone prírody, čo najďalej od civilizácie. Rozhodli sme sa, že tento deň budeme, ak nám dovolí počasie, aktívne tráviť v prírode a spoznávať naše okolie. Celé to začalo turistickým výstupom na Zobor a Pyramídu. Hoci sme sa trošičku obávali reakcií na takto strávený deň našich detí, ukázalo sa, že situácia nie až taká katastrofálna. Ochota žiakov v pote tváre stúpať do kopcov, plaviť sa lúkami pestrých kvetov a dýchať čistejší vzduch plný nádherných vôní bola prekvapivá. Pri dnešnom spôsobe života v štýle „gaučing“ sme ani nedúfali, že toľko žiakov sa na túto výzvu dá.

V tomto školskom roku bol naším cieľom na severe sa črtajúci vrch Marhát. Oproti Zoboru má Marhát vyššiu nadmorskú výšku a teda túra naň by mohla byť náročnejšia, no výhľad na okolie bude fantastický a s istotou môžeme tvrdiť, že bude stáť za všetku vynaloženú námahu. Takto sme motivovali turisticky zanietené duše našich žiakov a čuduj sa svete, autobus nám praskal vo švíkoch.

Konečne prišiel 3. jún, na ktorý sme si výstup naplánovali. Hoci ráno sa slnko skrývalo za mraky a touto skrývačkou vyvolávalo v našich dušiach aj isté obavy, nakoniec sa predsa len rozhodlo privolať slabý vetrík a spolu s ním nám dokonale spríjemniť našu túru. Samotný výstup prebiehal bez problémov a v čase obeda už na Marháte rozvoniavali opekané dobroty a stoly pod prístreškami sa prehýbali všakovakými bufetovými dobrotami. Možno na mieste je otázka: „Môže nejaká mobilná aplikácia dokonale nahradiť vôňu opekanej špekačky, štipľavý pocit v očiach, keď vietor sa pohráva s ohníkom a dym nám pošteklí oči, či chladivý pocit vetríka, keď ste vysoko na rozhľadni, z ktorej vidíte doďaleka na naše krásne Slovensko?“

To všetko a aj čosi navyše sme mali možnosť zažiť pri našej tohtoročnej oslave MDD. Že sme prišli unavení a mnohých boleli nôžky od chôdze a chrbty od vakov? To je len malá daň za to, že môžu povedať: „Vidíš ten vysoký vrch tam v diaľke? Tak tam som tiež bol.“

Čo na záver? Hádam len jednu milú informáciu. Budúci rok ideme na Oponický hrad. Takže našim turistickým potulkám po okolí: „Zdar!!!!!“

Mário Ručkay

Deň matiek

Dňa 13. mája 2016 sme spoločne s mamičkami oslávili krásny deň – DEŇ MATIEK.

V tomto školskom roku deti mladšej a staršej triedy vystupovali so svojim programom v kaštieli v Nových Sadoch .

Básničky, pesničky, tanečky spríjemnili slnečné popoludnie nielen nám, ale hlavne našim mamičkám a babičkám.

Každá mamička odchádzala s darčekom a hrejivým pocitom, že pre nás je jediná na svete a že ju veľmi, veľmi ľúbime !!!

„Skutočná mama sa z každej mamy stáva až vtedy, keď dieťa rastie v jej duši, nie iba po jej boku...“

kolektív materskej školy

Karneval

Na sviatok všetkých detí na svete, 1. júna, si všetky deti do materskej školy priniesli masky. Čakal ich totiž karneval. Deti sa za pomoci pani učiteliek premenili na rôzne masky. V škôlke boli zrazu „spidermani“, piráti, princezné, víly a rôzne iné postavičky. Pre deti boli pripravené súťaže, kde mohli získať sladkú odmenu a po náročnom súťažení ich čakalo občerstvenie na terase. Na záver si v sprievode hudby zatancovali a plné zážitkov išli odpočívať do svojich postieľok.

kolektív materskej školy

Kačenky, pesničky a rozprávky